

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 15. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Torsdag 14. januar 2016
Tidspunkt: Kl. 14.30
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Mette Gjerskov (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Morten Løkkegaard (V), Christina Egelund (LA), Rasmus Jarlov (KF), Peter Hummelgaard Thomsen (S), Jens Joel (S), Søren Søndergaard (EL), Nikolaj Villumsen (EL), Christian Poll (ALT) og Emrah Tuncer (RV)

Desuden deltog: Finansminister Claus Hjort Frederiksen og udenrigsminister Kristian Jensen

Kenneth Kristensen Berth fungerede som formand under dele af punkt 2.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3442 (økonomi og finans) den 15. januar 2016

Finansministeren sagde, at alle sager var til udvalgets orientering og henviste til regeringens samlenotater. Han takkede udvalget for, at det kunne lade sig gøre at afholde mødet dagen før rådsmødet. Det betød, at det skriftlige materiale til udvalget og hans forelæggelse indeholdt mere opdateret information, end hvis forelæggelsen havde fundet sted om fredagen i ugen inden.

1. Præsentation af det hollandske formandskabs arbejdsprogram

– *Præsentation fra formandsskabet*

Rådsmøde 3442 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (15) – bilag 255 (intern) (kommenteret dagsorden)

Finansministeren: Det hollandske formandskab vil på rådsmødet præsentere sit økofin-program.

Hvad angår den økonomiske politik, forventer man, at formandskabet fokuserer på gennemførelsen af det europæiske semester, herunder opfølgningen på sidste års landespecifikke anbefalinger og vedtagelsen af nye landespecifikke anbefalinger for 2016. Formandsskabet vil også prioritere den løbende gennemførelse af stabilitets- og vækstprogramten.

På det finansielle område ventes formandskabet at prioritere færdiggørelsen af bankunionen. En vigtig prioritet for formandsskabet vil være forhandlingerne om Kommissionens nye forslag til en fælles indskydergarantiordning (EDIS) og yderligere tiltag til reduktion af risici for bankriser. Økofin skal også gøre status over initiativerne vedrørende bankunionen, herunder offentlig brofinansiering til den fælles afviklingsfond, dvs. aftalerne om midlertidige kreditlinjer fra de enkelte lande til deres afdelinger af fonden.

På skatteområdet ventes formandskabet især at prioritere samarbejdet om selskabsbeskatning. Der ventes især fokus på det kommende forslag til en fælles EU-ramme for implementering af OECD's anbefalinger rettet mod skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning på selskabsområdet.

Regeringen kan støtte formandskabets prioriteringer. Der ventes generel opbakning til prioriteringerne fra de øvrige lande.

Christian Poll havde forstået, at det hollandske formandskab ville sætte fokus på klimafinansiering oven på COP21. Ville ministeren medvirke til at fremme den dagsorden, så man kunne sikre et rimeligt niveau af klimafinansiering?

Søren Søndergaard henviste til samlenotatets oversigt over sager i økofin, som skulle behandles under det hollandske formandskab. Om decharge stod der, at Rådets henstilling om decharge ville ske i januar og februar 2016 og blive sat på økofindagsordenen den 12. februar. Hvor var man i processen? Og hvad var det danske input?

Finansministeren svarede Christian Poll, at det ikke var nærmere uddybet, hvad Holland ville arbejde for, så han måtte vende tilbage til udvalget med flere detaljer eller sende et skriftligt svar. Til Søren Søndergaard sagde ministeren, at decharge var på dagsordenen for Økofin den 12. februar, og at han ville komme tilbage i udvalget med en indstilling inden da.

Søren Søndergaard påpegede, at det tydeligt fremgik af notatet, at diskussionen om decharge foregik i januar måned 2016. Kunne ministeren løfte sløret for, hvad regeringen ville bidrage med? Man havde tidligere oplevet en splittelse i spørgsmålet om decharge, så det ville være interessant at høre mere om den danske position.

Christian Poll sagde, at Alternativet fulgte det hollandske formandskabs prioriteter med stor interesse. Hans spørgsmål gik mere på, om Danmark ville spille ind i den progressive ende i EU-samarbejdet. Danmark er et af verdens rigeste lande, og EU en af verdens rigeste regioner, og man havde dermed et særligt ansvar for komme med penge til den klimaaf tale, der blev indgået i Paris.

Formanden bad ministeren bekræfte, at han ville sende et skriftligt svar om klimafinansiering.

Finansministeren påpegede over for Søren Søndergaard, at der løbende var tekniske drøftelser. Danmark ville naturligvis gøre sine synspunkter gældende ved den politiske behandling. Danmark havde også været kritisk over for flere dispositioner i budgetterne igennem årene, og han vidste, at der var en vedvarende strid imellem Rådet og Parlamentet om decharge. Det ville han vende tilbage til. Ministeren henviste til klimaministeren i spørgsmålet om holdning til klimafinansiering.

Jens Joel henviste til Christian Polls spørgsmål om holdning til klimafinansiering. Da klimaministeren sidst var i udvalget, havde han sagt, at den blev besluttet i økofinregi, og at man måtte spørge finansministeren. Regeringen havde det med at krydsreferere til hinanden. Kunne finansministeren ikke svare på, hvad den danske position var? Man kunne i hvert fald ikke vente svar fra klimaministeren, for han havde jo henvist til finansministeren.

Finansministeren gentog, at Danmark lå i spidsen på området og ydede sit bidrag. Han vidste ikke, hvilke konkrete initiativer det hollandske formandskab ville tage på området. Han gik ud fra, at der ville blive rig lejlighed til at vende tilbage til det.

2. Implementering af det styrkede banksamarbejde (bankunion) m.v.

– *Status*

KOM (2015) 0587

Rådsmøde 3442 – bilag 1 (sammenfatning side 18)

EUU alm. del (15) – bilag 255 (intern) (kommenteret dagsorden)

Rådsmøde 3435 – bilag 4 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde økofin 8/12-15)

Finansministeren: Bankunionen er nu efter årsskiftet i fuld funktion. Den mellemstatslige aftale om afviklingsfonden er trådt i kraft pr. 1. januar efter ratifikation i tilstrækkeligt mange deltagerlande i slutningen af 2015.

På rådsmødet vil der igen blive orienteret om status over de allerede aftalte initiativer af relevans for bankunionen. Det gælder EU-28-direktivet om genopretning og afvikling af nødlidende kreditinstitutter (BRRD), der indfører princippet om bail-in i hele EU. Det gælder også direktivet om nationale indskydergarantier (DGS-direktivet). Kommissionen vil igen opfordre til yderligere fremskridt i de få lande, der endnu ikke har implementeret tiltagene.

Der ventes som noget nyt at blive gjort status over etableringen af den brofinansiering fra de deltagende lande til den fælles afviklingsfond (SRF), som blev aftalt på det seneste Økofin. Brofinansieringen skal sikre midlertidig finansiering til håndtering af et nødlidende kreditinstitut, hvis der i ekstreme situationer stadig er et finansieringsbehov, når aktionærer og kreditorer er blevet påført tab (dvs. bail-in), og der også er trukket på afviklingsfonden. Der er tale om nationale kreditlinjer, og enhver brug af brofinansieringen skal tilbagebetales af den finansielle sektor.

Danmark har gennemført BRRD og DGS pr. den 1. juli 2015. Der er ikke behov for at ratificere den mellemstatslige aftale eller etablere brofinansiering til afviklingsfonden før eventuel dansk deltagelse i bankunionen.

3. Europæisk semester: Kommissionens årlige vækstundersøgelse, varslingsrapporten og anbefalingerne til euroområdet som helhed for 2016

– Rådskonklusioner

KOM (2015) 0691, KOM (2015) 0690, KOM (2015) 0692

Rådsmøde 3442 – bilag 1 (sammenfatning side 21)

KOM (2015) 0690 – bilag 1 (regeringens notat om det europæiske semester og den årlige vækstundersøgelse 2016)

EU-note (15) – E 14 (note af 4/12-15 fra den økonomiske konsulent om Kommissionens årlige vækstundersøgelse og rapport om varslingsmekanismen)

EUU alm. del (15) – bilag 255 (intern) (kommenteret dagsorden)

Rådsmøde 3435 – bilag 4 (skriftlig forelæggelse af økofinrådsmøde 8/12-15)

Finansministeren: Vi skal på rådsmødet vedtage konklusioner om Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2016 og varslingsrapport under makroudbalanceringsproceduren, som blev præsenteret på det seneste Økofin. Der skal også opnås enighed om anbefalingerne til euroområdet som helhed.

Konklusionerne om vækstundersøgelsen er et input til de økonomisk-politiske retningslinjer, som vedtages af Det Europæiske Råd på forårstopmødet den 17.-18. marts, og som landene tager højde for i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer i april måned.

Konklusionerne vil støtte vækstundersøgelsens tre hovedprioriteringer, nemlig behovet for at fremme investeringer, gennemføre strukturreformer og føre ansvarlig finanspolitik. Investeringerne skal fremmes ved at forbedre investeringsklimaet, dvs. rammebetingelserne for private investeringer. Reformindsatsen skal fokusere på at forbedre fleksibiliteten på de europæiske arbejdsmarkeder, øge produktiviteten og nedbringe ledigheden. Finanspolitikken skal fortsat differentieres i lyset af landenes respektive udfordringer og respektere stabilitets- og vækstpagten.

Konklusionerne om varslingsrapporten er input til Kommissionens dybdegående analyser af 18 udvalgte lande med potentielle makroøkonomiske ubalancer. Danmark er ikke udpeget til en dybdegående analyse.

Økofin ventes at tilslutte sig Kommissionens udpegning af de 18 lande. Konklusionerne siger, at der er sket fremskridt i mange EU-lande med korrektion af ubalancer. Der er dog behov for en yderligere indsats for at håndtere forskellige ubalancer, herunder i form af høje private og offentlige gælds niveauer og stagnerende produktivitetsvækst.

Regeringen kan støtte konklusionerne om Kommissionens to rapporter. Det er vigtigt at fastholde fokus på strukturreformer og på ansvarlig økonomisk politik, ligesom det for investeringer er vigtigt at fokusere på en forbedring af rammevilkårene. Det er også vigtigt at fortsætte arbejdet med at nedbringe ubalancerne i de udpegede lande for at forebygge nye kriser.

Der ventes også generel enighed om anbefalingerne til euroområdet som helhed. Euroområdet anbefales overordnet at understøtte opsvinget, at gennemføre arbejdsmarkedsreformer, at sikre finanspolitik, som i gennemsnit er neutral og afpasset den nuværende situation, og at håndtere udestående problemer i banksektoren, særlig misligholdte lån. Det anbefales også at arbejde videre med ØMU'ens udvikling i en åben proces.

Efter godkendelse på Økofin i morgen skal anbefalingerne til euroområdet som helhed tiltrædes på DER den 18.-19. februar, hvorefter vi vedtager dem formelt på Økofin den 8. marts. Efterfølgende vil de fungere som input til de landespecifikke anbefalinger til eurolandene.

Euroområdeanbefalingerne vurderes generelt at udpege de mest relevante prioriteringer for eurolandene, som dog også generelt er relevante for ikkeeurolandene. Regeringen har ikke nogen indvendinger mod indholdet. Vi havde dog foretrukket, at eurolandeanbefalingerne var kommet samtidig med de landespecifikke anbefalinger til alle EU-lande i foråret som tidligere. Den nye timing indebærer en risiko for, at drøftelserne af den økonomiske politik i løbet af det europæiske semester fokuserer mere på euroområdet frem for på hele EU.

Det er også vigtigt, at anbefalingen til eurolandene om ØMU-arbejdet ikke ændrer på princippet om åbenhed, dvs. at nye tiltag skal være åbne og transparente over for ikke-eurolandene.

4. Bekæmpelse af momssvig i EU – brugen af omvendt betalingspligt

– *Status*

Rådsmøde 3442 – bilag 1 (samlentat side 29)

EUU alm. del (15) – bilag 255 (intern) (kommenteret dagsorden)

Finansministeren: Økofin vil på opfordring af Tjekkiet drøfte spørgsmålet om indenlandsk omvendt momsbetalingspligt som værktøj mod momssvig.

Omvendt betalingspligt indebærer, at pligten til at afregne moms mellem to virksomheder flyttes fra den sælgende virksomhed til den købende virksomhed. Når to virksomheder handler varer og tjenesteydelser, vil det være den købende virksomhed, der skal afregne momsen til skattemyndighederne, og ikke som normalt den sælgende virksomhed. Det vil i praksis sige, at den købende virksomhed fortsat indbetaler hele sin salgsmoms, når den sælger varen videre til den private slutbruger. Den købende virksomhed betaler imidlertid ikke moms til den sælgende virksomhed, men er betalingspligtig for denne moms til skattemyndighederne og får samtidig fradrag.

Omvendt betalingspligt kan være et værn mod momssvindel. Momssvindel kan under normale momsregler bestå i, at den sælgende virksomhed forsvinder, inden den har betalt sin moms til skattemyndighederne, mens den købende virksomhed fortsat kan få fradrag for den moms, som virksomheden har betalt til den sælgende virksomhed.

Indføres der omvendt betalingspligt, så betalingspligten flyttes til den købende virksomhed, kan der i praksis kun opnås momsfradrag, hvis momsen på købet reelt betales til skattemyndighederne. Dermed forhindres momssvindel. Det kan dog give andre udfordringer, f.eks. at denne momssvindel flytter til andre lande uden omvendt betalingspligt.

Omvendt betalingspligt er ifølge momsdirektivet allerede i dag muligt for visse varegrupper, som typisk bruges til momssvindel, f.eks. mobiltelefoner. Danmark bruger også muligheden på nogle områder.

Tjekkiet ønsker tilladelse til at igangsætte et pilotprojekt, som tillader generel omvendt betalingspligt i landet, dvs. at Tjekkiet kan indføre systemet for alle de varer og tjenester, hvor det vurderes hensigtsmæssigt. Det er uklart, præcis hvad pilotprojektet vil indebære.

Der har tidligere været ønsker fra andre lande om bredere mulighed for at anvende omvendt betalingspligt ud over de konkrete varer, hvor det er tilladt. Det er blevet afvist af Kommissionen og flere andre lande. Der ventes således at være skepsis over for de tjekiske ønsker.

Kommissionen er ved at undersøge, hvordan det gældende momssystem generelt kan forbedres, bl.a. for at undgå svig, herunder øget anvendelse af omvendt betalingspligt som en mulighed blandt flere. Kommissionen forventes at fremlægge en handlingsplan for dette arbejde i løbet af 2016.

Regeringen deler fuldt ud ambitionen om at minimere og helst helt forhindre moms-svindler. Vi mener dog ikke, at der på nuværende tidspunkt er et tilstrækkeligt oplyst grundlag for mere gennemgribende ændringer af momssystemet, som en generel omvendt betalingspligt vil være. Vi foretrækker, at man afventer Kommissionens analyser, før man tager eventuelle nye skridt vedrørende omvendt betalingspligt.

Regeringen er således ikke overbevist om det hensigtsmæssige i et pilotprojekt, da konsekvenserne er uklare. Vi må høre, hvilke argumenter Tjekkiet har, og hvad de øvrige lande og Kommissionen mener om sagen.

Søren Søndergaard sagde, at momssnyd måtte være af dansk interesse den omfattende danske momssvindler taget i betragtning. Det var også et stort beløb, der blev svindlet for på EU-plan. Han forstod dog ikke teksten i samlenotatet: "Regeringen støtter som udgangspunkt ikke Tjekkiets forslag vedrørende et pilotprojekt med generel mulighed for indenlandsk omvendt betalingspligt, men vil støtte forslaget, såfremt der mod forventning er stor opbakning til det." Det var da ikke holdbart at have den holdning, at man bare skulle lægge sig op ad de andre lande. Det var rigtigt at støtte tjekkerne, hvis en nærmere analyse viste fordele ved forslaget, men forkert, hvis man ikke vidste, hvad det gik ud på. Det havde vel ikke noget at gøre med, hvad de andre lande mente?

Finansministeren havde svært ved at gennemskue princippet om omvendt momspligt, men fra dansk side ville man ikke modsætte sig forslaget, hvis et stort flertal af de andre lande ville give tjekkerne mulighed for et pilotprojekt. Man afventede Kommissionens analyser senere på året. Skatteministeriet havde fremhævet tre grunde til, at Danmark ikke bare skulle sige o.k.: 1) Risikoen for momssvig koncentrerer sig i den virksomhed, der er sidste led i værdikæden. Det vil sige, at SKAT kun har mulighed for at kontrollere et eventuelt momssvig i dette ene sidste led, hvor hele værdikædens momsbetaling sker, og derfor bliver risikoen for tab større, 2) det kan være u hensigtsmæssigt, at kun enkelte EU-lande indfører omvendt betalingspligt. Internationale erfaringer tyder på, at når der indføres omvendt betalingspligt på bestemte varer eller tjenester, flytter svigen enten til nye områder eller til et andet EU-land, og 3) forskelle i momssystemer kan indebære byrder og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, fordi de virksomheder, der handler på tværs af grænserne, skal håndtere to potentielt forskellige systemer: normal og omvendt betalingspligt.

På baggrund af nogle DR-udsendelser var skatteministeren blevet indkaldt til samråd, og han var nok mere kvalificeret til at redegøre for spørgsmålet.

Søren Søndergaard bad om at få oversendt den tekst, som ministeren havde citeret fra.

Formanden bad om at få Skatteministeriets begrundelse for holdningen til momssvindl på skrift. Det var en kompliceret sag, men det var ikke tilfredsstillende for udvalget, at ministeren nøjedes med at henvise til et samråd i Skatteudvalget, der endnu ikke havde fundet sted. De ubesvarede spørgsmål om momssvindl kunne muligvis besvares skriftligt.

Finansministeren mente, at formanden ville blive mere tilfreds, hvis skatteministeren tog hånd om sagen. Han bekræftede, at han ville formidle et notat fra Skatteministeriet, men det var ham ikke muligt at forhandle nyt momssystem.

Formanden syntes, at det var helt fair af ministeren at sige, at det lå uden for det, der skulle drøftes på rådsmødet, men hun havde svært ved at acceptere, at svaret fra ministeren lød, at udvalget bare kunne spørge skatteministeren, fordi han vidste mere om sagen. Det var jo finansministeren selv, der skulle til møde i Bruxelles og på Danmarks vegne drøfte sagerne, så udvalget måtte have svar på spørgsmål, der var relevante for mødets dagsorden. Ellers måtte ministeren selv tage initiativ til at tage skatteministeren med, hvis han skulle bistå med sine kompetencer. Ville udvalget modtage noget skriftligt?

Emrah Tuncer sagde, at momssvig i Danmark udgjorde ca. 1 pct. af BNP. Ministeren sagde, at der i Tjekkiets model var nogle ting, der gjorde, at man ikke ønskede at bruge den omvendte betalingspligt. Hvad gjorde man i Danmark for at komme momssvig til livs? Personligt mente han, at det var en god idé at bruge den omvendte betalingspligt.

Finansministeren ville tage formandens ord til efterretning. Han svarede Emrah Tuncer, at ud over at Danmark selv på nogle områder gjorde brug af den omvendte betalingspligt, førte SKAT en omfattende kontrol. Temaet for samrådet i Skatteudvalget var netop, hvad SKAT foretager sig på det område i Danmark.

Formanden slog fast, at ministeren ville oversende papiret om momssvindl.

5. Eventuelt

Finansministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Siden sidst

Finansministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3443 (udenrigsanliggender) den 18. januar 2016

Udenrigsministeren ville lægge ud med et punkt om Cuba. Af fortrolighedshensyn havde han bedt om, at orienteringen skete bag lukkede døre.

Efter punktet om Cuba ville ministeren forelægge punkterne på rådsmødet vedrørende udenrigsanliggender den 18. januar 2016 til orientering.

- L**
- 1. Cuba**
 - *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet, men ventes vedtaget snarligt*
- KOM (2013) 0221
Rådsmøde 3443 – bilag 2 (fortroligt) (samlenotat)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

Udg. 2. Mellemøsten

– *Politisk drøftelse/ evt. rådskonklusioner*

Punktet var udgået.

3. Ukraine

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3443 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (15) – bilag 255 (intern) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 257 (foreløbigt referat af EEU-møde 11/12-15)

EUU alm. del (13) – bilag 610 (skriftlig forelæggelse (FO) vedr. yderligere sanktioner mod Rusland i lyset af situationen i Ukraine)

EUU alm. del (141) – bilag 436 (udvalgsmødereferat side 588, behandlet i EEU 6/2-15)

Udenrigsministeren: Drøftelsen af Ukraine er sat på dagsordenen på min opfordring på rådsmødet i december sidste år. Min forventning er, at vi får en substantiel drøftelse af, hvordan EU bedre kan understøtte reformprocessen i Ukraine.

Ukraine står så at sige ved en skillevej. Det oplevede jeg selv, da jeg besøgte landet i september sidste år, og det understregede den ukrainske udenrigsminister, Pavlo Klimkin, over for mig igen, da han besøgte København i november. På den ene side er Ukraine nået langt med reformdagsordenen, og landet er rykket håndgribeligt tættere på EU, bl.a. med ikrafttrædelsen af den dybe og omfattende frihandelsaftale den 1. januar i år. På trods af den igangværende konflikt i det østlige Ukraine er der foretaget vigtige reformer inden for den offentlige forvaltning, retssektoeren, politi og energi.

På den anden side er der ikke længere samme momentum bag implementeringen af reformerne. Kapaciteten til effektivt at gennemføre ny lovgivning er utilstrækkelig, og de udeblivende forbedringer for den menige ukrainer medfører utilfredshed med politikerne og de offentlige institutioner. Selv om den fulde effekt af reformerne først kan forventes på langt sigt, er der behov for at kunne levere konkrete forbedringer hurtigt.

Det er i Europas politiske, sikkerhedsmæssige og økonomiske interesse, at Ukraine fortsætter sin europæiske vej og bliver et velstående og stabilt samfund. Det ville være en succes, som også vil være et modsvar til Ruslands aggressioner i nærområdet. Det kræver en fortsat effektiv implementering af reformerne.

Derfor har jeg taget initiativ til en række overvejelser, der handler om en optimering af EU's og medlemslandenes bistand til Ukraine, så den bedst muligt understøtter reformprocessen. Oplægget, som jeg har fremlagt sammen med mine tyske, britiske, svenske, hollandske, estiske, litauiske, polske og rumænske kollegaer, er givet som input til drøftelsen på Rådsmødet på mandag. Overvejelserne vil også indgå i det morgenmads møde, som vi holder med Pavlo Klimkin umiddelbart forud for rådsmødet.

Fra dansk side vil vi fortsætte vores klare støtte til Ukraine i deres reformbestrebelse. Det gælder ikke mindst med hensyn til antikorrupsion, retsområdet og energisektoren.

Samtidig vil vi arbejde for at sikre, at Ukraine får mulighed for at realisere det økonomiske potentiale, der ligger i den omfattende frihandelsaftale med EU.

Rasmus Jarlov sagde, at man skulle være opmærksom på den russiske propaganda. Kritikken fra EU skulle ikke give anledning til, at russerne malede et meget dystert billede af forholdene i Ukraine. Man skulle sørge for at beskrive situationen i sin helhed i rapporter og evalueringer, for russerne var ved til at konkludere, at alt var forfærdeligt i Ukraine, og at de derfor måtte gribe ind.

Morten Løkkegaard spurgte, hvor langt man var med de EU-initiativer, der skulle dæmpe op for den russiske propagandakrig.

Udenrigsministeren svarede, at EU's East StratCom stod for det strategiske modpropagandainitiativ, som bl.a. var lavet på baltisk initiativ. De udgav hver uge et nyhedsbrev om russisk misinformation; interesserede kunne følge Jon Kyst på Twitter, der var tilknyttet East StratCom. Den ukrainske regering ønskede at gå videre ad reformsporet, men manglede den nødvendige viden og muskler til det. EU bakkede ville gerne bistå. Samtalerne om og med Ukraine ville blive fulgt op af en donorkoordinering, hvor man skulle finde ud af, hvilke lande der kunne hjælpe og på hvilken måde.

4. Syrien

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3443 – bilag 1 (samlenotat side 4)

EUU alm. del (15) – bilag 255 (intern) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 184 (udvalgsreferat side 168, senest behandlet 13/11-15)

Udenrigsministeren: Situationen i Syrien forbliver ustabil. Der er fortsat kampe i store dele af landet. Kampene driver fortsat folk på flugt og bidrager til det øgede migrationspres på Europa. Samtidig fortsætter de menneskelige lidelser i Syrien med uformindsket kraft. 250.000 personer er omkommet og 13,2 millioner mennesker har behov for humanitær hjælp.

Det er derfor stadigvæk afgørende for EU at bidrage til at stoppe den voldelige konflikt. Rådet forventes at diskutere den seneste udvikling på jorden og den dybt alvorlige humanitære situation. Dertil vil der forventeligt være fokus på de seneste internationale bestræbelser på at standse konflikten og på den bredere regionale udvikling.

I løbet af de seneste måneder har man intensiveret bestræbelserne på at fremme en politisk løsning på konflikten. I december 2015 lykkedes det at nå til enighed i FN's Sikkerhedsråd om resolution 2254, der lægger op til, at FN-ledede fredsforhandlinger mellem regimet og oppositionen skal indledes i januar 2016.

Det er en positiv udvikling, som Danmark og EU bakker op om. Målsætningen er ambitiøs. Der er lagt op til, at der skal opnås enighed om en troværdig og ikke-sekterisk regeringsførelse. Samtidig vil man parallelt arbejde for at oprette en national våbenhvile og forbedre den humanitære adgang. Det syriske regime har udtrykt villighed til at deltage i processen, og den syriske opposition er i gang med at udpege sin forhandlingsdelegation.

Rådet forventes at drøfte, hvordan EU kan støtte op om denne proces og bedst bidrage til, at forhandlinger afholdes efter tidsplanen – og ikke kører af sporet.

De seneste spændinger mellem Saudi-Arabien og Iran vil også kunne påvirke de kommende forhandlinger. Indtil videre har begge lande tilkendegivet, at de ikke vil lade deres splid skade den politiske proces om Syrien. Men det kan ændre sig. Derfor forventer vi også på rådsmødet at drøfte, hvordan EU og medlemslandene kan bidrage til at deeskalere situationen og forbedre det anspændte forhold mellem de to regionale magter.

I starten af februar i år afholdes en stor international donorkonference i London, der skal sætte fokus på den alvorlige humanitære situation i Syrien og nabolandene. Rådet forventes at berøre, hvilken rolle EU eventuelt kan spille på denne konference og udtrykke

Rådets støtte til, at der gøres mere for at afhjælpe Syrienkonfliktens alvorlige humanitære konsekvenser.

Rasmus Jarlov spurgte, om der var noget nyt om en eventuel militær intervention i Syrien. Ville den blive drøftet på mødet? Havde regeringen planer om dansk deltagelse i donorkonferencen i London og om at bidrage yderligere til den humanitær indsats i Syrien?

Peter Hummelgaard Thomsen fandt det meget positivt, at der var skitseret en ramme for en proces, der kunne lede frem til en fredelig løsning. I lang tid havde man kredset om spørgsmålet om, hvad der skulle ske med al-Assad, og det var en hårdknode i arbejdet med overhovedet at få parterne til at tale sammen. Hvad var regeringens holdning, og ville man diskutere det tilbud om asyl, som russerne havde givet al-Assad?

Udenrigsministeren sagde, at en række EU-medlemslande var militært involveret i Syrien, men ikke EU som institution. I EU-sammenhæng drøftede man status over situationen i landet – fremskridt og tilbageslag – og i den seneste drøftelse af de overordnede strategier fastslog EU, at "al-Assad must go". Man vedtog at lave en fælleseuropæisk holdning, da det var nogen tid siden, at EU havde haft en sådan – bl.a. på grund af uenighed om al-Assad. En person, der står bag folkedrab og brug af kemiske våben, kan ingen folkeretlig model forsvare at lade blive siddende. Der bør være en inkluderende og ikke-sekterisk regering, der er valgt af det syriske folk, og der var blevet sat nogle ambitiøse tidsrammer med en 6-måneders overgangsfase og valg inden for 18 måneder. Det var måske for ambitiøs en tidsramme i betragtning af, at man skulle være sikker på, at valget kunne gennemføres og FN-overvåges. Ministeren var dog optimistisk, idet International Syrian Support Group, der havde stået for forhandlingerne både i Wien og i New York, havde skabt fremgang, og man talte nu om fredsforhandlinger mellem oppositionen og regimet inden udgangen af januar 2016. Man skulle selvfølgelig se det ske og finde ud af, hvem regimet ville sende. I EU diskuterede man ikke, hvad der skulle ske med al-Assad. Selv så ministeren ham helst i Menneskerettighedsdomstolen i Haag. Det var positivt, at også russerne åbent var begyndt at tale om en fremtid uden al-Assad i Syrien.

Danmark ville deltage i donorkonferencen. Det danske bidrag ville blive afklaret forud for konferencen. Danmark var i forhold til indbyggertal i 2015 kun overgået af Luxembourg i støtte til Syriens nærområder. Man ville fortsætte den store indsats i nærområderne.

Kenneth Kristensen Berth sagde, at EU havde en tendens til at have en for realistisk tilgang til udenrigspolitik, men at den i dette tilfælde var for idealistisk. Man identificerede for mange fjender. Han var enig i, at al-Assad var en slyngel, men forplumrende man ikke situationen ved ikke at have fuldt fokus på at besejre IS? Hvis man var mest optaget af at få al-Assad hen, hvor peberet gror, kom man ikke videre. Nogle gange er man nødt til at samarbejde med slyngler, hvis man vil besejre en større fjende. Havde man mon vundet anden verdenskrig, hvis ikke man havde samarbejdet med Stalin? EU's og USA's tilgang til Syrien kunne vise sig at være fatal, og den risikerede at sætte hele Mellemøsten i brand. Det største problem måtte da være IS, hvilket man også nu så i Indonesien, hvor

IS også var begyndt at udøve terror. Var ministeren ikke fortsat enig i, at der ventede en kæmpe opgave med at nedkæmpe IS?

Udenrigsministeren understregede, at flygtningepresset fra Syrien primært skyldtes al-Assad-styrets overgreb på befolkningen. Kun en mindre del af de syrere, der flygtede, sagde, at de var flygtet på grund af IS. Det var derfor ikke realistisk, at flygtningestrømmen skulle blive mindre, hvis man holdt op med at bekæmpe al-Assad. For at afholde valg i Syrien var man nødt til at have våbenhvile, men den syriske opposition turde ikke holde op med at bekæmpe al-Assad. Oppositionen var helt klar over, at hvis den kastede sine våben, ville han rykke ind og sætte dem ud af spillet. Et Syrien, der var stærkt nok til at bekæmpe den langsigtede fjende, nemlig IS, var derfor betinget af, at man fik al-Assad væk. Kenneth Kristensen Berth og han havde altså det samme mål om at bekæmpe IS, men forskellige måder at nå det på. Ministeren kunne ikke se, hvordan man kunne bruge al-Assad i den forbindelse. Han tilføjede, at man i en række tilfælde arbejder sammen med lande, man normalt ikke arbejder sammen med, om at bekæmpe IS. Her kunne man tage russerne som eksempel, der tilsyneladende var begyndt at bombe IS-mål.

5. EU's globale strategi

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet, men forventes drøftet på et kommende møde*

Rådsmøde 3443 – bilag 1 (samlenotat side 6)

EUU alm. del (15) – bilag 255 (intern) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (142) – bilag 29 (udvalgsmødereferat side 921, senest behandlet i EUU 12/5-15)

Udenrigsministeren: Til sidst vil jeg gerne nævne den nye strategi for EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik. Jeg skal understrege, at sagen ikke er på dagsordenen for rådsmødet den 18. januar.

Den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender skal præsentere sit bud på en ny global strategi for Det Europæiske Råd i juni 2016. Medlemslandene bidrager aktivt til tænkningen, men der lægges ikke op til en egentlig forhandling af dokumentet. Der foregår p.t. en række aktiviteter i medlemslandene, og udenrigsministrene vil drøfte strategien på et uformelt møde i næste måned.

Fra dansk side afholder vi sammen med DIIS en konference om EU og Arktis i næste uge, og denne konferences diskussioner vil være et bidrag til strategiprocesen.

Fra regeringens side ser vi EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik som en hjørnesten i dansk udenrigspolitik. Sammen kan EU's 28 medlemslande præge verdens gang på en anden måde, end vi ville kunne hver især. Et dansk fingeraftryk kan få ganske stor effekt, ligesom vi har fordel af at kunne trække på Den Fælles Udenrigstjeneste.

Inden for de seneste år har EU's reaktion på Ruslands annektering af Krim og succes ved forhandlingsbordet i Iranforhandlingerne vist, at et EU, der står og handler samlet, kan have global gennemslagskraft. Kriserne i EU's nærområder – og følgerne heraf i Europa og for det europæiske samarbejde – understreger, at der er behov for at arbejde endnu mere fokuseret og effektivt sammen.

Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik har selvsagt sine begrænsninger. Det er og bliver et samarbejde mellem 28 suveræne lande inden for EU-traktatens klart definerede ramme. Det gør det nogle gange vanskeligere at operere og nå hurtige beslutninger. Det er dog ikke en præmis, vi kan ændre på. I stedet skal vi fokusere på potentialet.

Fra regeringens side finder vi, at EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik fortsat bør sigte på at fastholde et stærkt transatlantisk samarbejde med henblik på at fremme sikkerhed, vækst og værdier internationalt. Endvidere bør fokus være på nærområderne mod syd og øst, idet EU her står over for store, alvorlige udfordringer.

Derudover vil vi fra regeringens side arbejde for, at EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik fokuserer på de grundlæggende årsager til konflikt og fattigdom gennem fremme af langsigtede og samtænkte indsatser i EU's nærområde og i Afrika.

Christian Poll refererede til, at regeringen ville arbejde for sikkerhed, vækst og værdier. Det var fint, men et stærkt fokus på vækst kunne medføre manglende fokus på udvikling og klima. Det var to områder, man burde arbejde mere systematisk med for at løse problemerne i verden – også set i lyset af FN's bæredygtighedsmål og klimaaftalen i Paris. Værdier er et meget bredt begreb. Han var vant til at arbejde ud fra Alternativets værdier, nemlig mod, humor, ydmyghed, generøsitet, gennemsigtighed og empati, men hvad forstod ministeren ved ordet værdier i den givne sammenhæng?

Udenrigsministeren fastslog, at Danmark i forbindelse med de nye verdensmål havde forpligtet sig til, at vækst skal være bæredygtig. Man havde som mål at udrydde fattigdom inden 2030, og her var vækst en nøglefaktor.

6. Irak

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3443 – bilag 3 (supplerende samlenotat)

EUU alm. del (15) – bilag 257 (foreløbigt referat af EUU-møde 11/12-15)

Udenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt, men modtog spørgsmål fra udvalget.

Søren Søndergaard henviste til, at teksten i samlenotatet var stort set uændret fra december måned, hvor udvalget havde haft en diskussion om Irak. På det tidspunkt havde han udtrykt bekymring over, at forfatningen var blevet brudt, og at præsidenten var blevet siddende, på trods af at hans mandat var udløbet. Ifølge det foreløbige referat fra udvalgsmødet den 11. december 2015 udtalte udenrigsministeren, "at regeringen opfordrer til en fredelig løsning, der er i overensstemmelse med den gældende forfatning for det kurdiske selvstyreområde". Det var en klog udtalelse fra ministerens side, men hvorfor stod det ikke notatet? Der stod nemlig bare gentaget, at man fra Danmarks og EU's side opfordrede til (selv om man vel dårligt kunne opfordre til noget på EU's vegne), at parterne snart finder en politisk løsning på den politiske konflikt. Pointen var, at det skulle være en politisk løsning inden for rammerne af forfatningen. Ville udenrigsministeren gentage, hvad han havde sagt på mødet i december, nemlig at en løsning skal være i overensstemmelse med den gældende forfatning? Og ville han arbejde på, at det også kom til at fremgå af regeringens samlenotat?

Udenrigsministeren bekræftede, at hans holdning var, at der skulle findes en politisk løsning inden for rammerne af den eksisterende forfatning. Det ville han blive ved med at mene. Det synspunkt var også blevet fremført de gange, der havde været en dialog med det kurdiske selvstyre.

7. Eventuelt

Udenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

8. Siden sidst

Udenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3444 (almindelige anliggender) den 18. januar 2016

Udenrigsministeren sagde, at mødet i Rådet om Almindelige Anliggender den 18. januar ville blive kort, da der kun var to – relativt ukontroversielle – punkter på dagsordenen. Han ville forelægge begge punkter til orientering.

1. Præsentation af det hollandske formandskabsprogram

– *Præsentation*

Rådsmøde 3444 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (15) – bilag 255 (intern) (kommenteret dagsorden)

Udenrigsministeren: Den 1. januar overtog Holland for tolvte gang det roterende EU-formandskab. På rådsmødet (almindelige anliggender) ventes formandskabet at præsentere sit program for det kommende halve år.

Formandskabet vil arbejde ud fra tre pejlemærker. For det første skal EU fokusere på de essentielle ting og på at finde løsninger på de udfordringer, vi står over for. For det andet skal EU fokusere på at skabe innovativ vækst og øge beskæftigelsen, og for det tredje skal EU mere i kontakt med samfundet.

På baggrund af de tre pejlemærker har formandskabet fire hovedprioriteter

1. At skabe job og innovativ vækst
2. At løse migrationskrisen
3. At sikre sunde europæiske finanser og en robust eurozone
4. At fokusere på klimaforandringer, miljø og bæredygtighed.

Programmet flugter fint med EU's strategiske dagsorden fra juni 2014 og med Kommissionens arbejdsprogram for 2016, som vi fra dansk side generelt bakker op om.

Der henvises til diskussionen under det næste punkt, forberedelse af Det Europæiske Råd den 18.-19. februar 2016.

2. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 18.-19. februar 2016 (kommenteret dagsorden)

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3444 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Det Europæiske Råd 18-19/2-16 – bilag 1 (fortroligt) (udkast til kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 255 (intern) (kommenteret dagsorden)

Udenrigsministeren: Det næste dagsordenspunkt er den kommenterede dagsorden for mødet i Det Europæiske Råd den 18.-19. februar, som vil blive præsenteret på rådsmødet, og som Rådet ventes at tage til efterretning. Den egentlige substansdrøftelse af dagsordenen for mødet i Det Europæiske Råd forventes først at finde sted på et senere rådsmøde den 16. februar umiddelbart forud for topmødet.

Det er forventningen, at hovedemnet for Det Europæiske Råd i februar vil blive forhandlingerne om Storbritanniens forhold til EU. Efter den politiske drøftelse på Det Europæiske Råds møde i december er målet at opnå enighed om en aftale, der vil være fordelagtig for både Storbritannien og resten af EU, og som vil give den britiske regering mulighed for at vinde den planlagte folkeafstemning senere på året.

Herudover vil Det Europæiske Råd på ny drøfte flygtninge- og migrationskrisen. Om end antallet af flygtninge, der krydser grænserne til Europa, er faldet på grund af vinteren, er situation fortsat alvorlig. Vi følger selvsagt udviklingen tæt, og sagen står fortsat meget højt på den europæiske dagsorden. Det er endnu for tidligt at sige, hvilke spørgsmål relateret til migrationskrisen der vil blive drøftet på topmødet. Det må dog forventes, at der vil blive gjort status over gennemførelsen af de allerede vedtagne initiativer – såsom etableringen af fungerende registreringscentre, sikring af en effektiv tilbagesendelse og udmøntningen af handlingsplanen med Tyrkiet, ligesom Kommissionens nylige forslag til en grænsepakke kan give anledning til en drøftelse.

Endelig forventes DER at tilslutte sig anbefalingerne til euroområdet, der udarbejdes i forbindelse med det europæiske semester.

Formanden påpegede, at man både inden for rammerne af EU's formandskabsprogram og i Det Europæiske Råd skulle tale om migrationskrisen og de grundlæggende årsager dertil. Danmark havde skåret voldsomt ned på udviklingsbistanden. Ville ministeren fremme, at EU gjorde en særlig indsats i nærområderne, når regeringen ikke selv ville? I perioder havde man været nødt til at halvere madrationerne i nærområderne, og det medførte bl.a., at folk flygtede videre til Europa.

Formanden havde talt med den britiske ambassadør i Danmark, der havde tilbudt at komme og orientere om forhandlingerne om Storbritanniens forhold til EU. Udvalgets medlemmer tilkendegav, at de var interesserede i et møde.

Søren Søndergaard sagde, at aftalen med Tyrkiet skulle diskuteres både under punkt 1 og punkt 2 på rådsmødedagsordenen. Hvad ville ministeren sige om den nu, hvor man havde haft lejlighed til at gøre status over aftalen? Havde den betydet, at der var kommet færre flygtninge via i Tyrkiet? Var der sket en forbedring i behandlingen af asylansøgere i Tyrkiet? Man kunne få svar på det i Amnesty Internationals rapport. Enhedslisten havde gentagne gange advaret både statsministeren og udenrigsministeren om, at aftalen med Tyrkiet kunne bruges af præsident Erdoğan til at eskalere borgerkrigen i landet. Var borgerkrigen blevet eskaleret eller deeskaleret? Var der flere eller færre internt fordrevne, og hvad ville konsekvenserne af millioner på flugt fra borgerkrig være?

Udenrigsministeren svarede formanden, at regeringen faktisk havde udvidet rammen for humanitær bistand. Den var nu på 1,825 mia. kr. og svarede til det højeste niveau, Danmark har ydet. Der var altså flere midler at gøre godt med i hjælpen til nærområderne, og som tidligere nævnt gav Danmark i forhold til indbyggertal næstmest i bidrag til Syriens nærområder. Man håbede også at kunne få andre EU-lande til at levere et bidrag, der svarede til det danske, for det danske bidrag var ikke nok i sig selv. Ministeren havde fået en henvendelse fra FN's Fødevareprogram om, at man var glad for, at Danmark også gav ikkeøremærkede bidrag, så man kunne disponere over dem der, hvor krisen var størst.

Til Søren Søndergaard sagde ministeren, at Kommissionen havde meddelt, at Tyrkiet ikke var kommet så langt med gennemførelsen af handlingsplanen, for den var kedelig. Der var fortsat fokus på at få Tyrkiet til at levere det aftalte. Man havde siden sommerens sammenbrud i forhandlingerne opfordret den tyrkiske præsident til at komme tilbage til forhandlingsbordet og stoppe optræningen af konflikten. Tyrkiet måtte i gang med at finde frem til en aftale om, hvorledes man kunne finde en løsning på kurdernes rolle i landet. PKK havde taget ansvar for terrorhandling, og det placerede dem på ministerens og på EU's sorte liste. Det betød ikke, at man ikke skulle tale med kurderne, for der var mange kurdiske politikere, der tog afstand fra terror – og mange organisationer, der ikke var tilknyttet PKK.

Søren Søndergaard sagde, at man gav Tyrkiet 22 mia. kr. for en modydelse. Men man fik ikke nogen modydelse, faktisk lod det til, at situationen blev til det værre. Og der var ingen konsekvenser af den manglende efterlevelse. I hvor lang tid skulle man lægge øre til, at Tyrkiet var ved at rense landet for kriminelle ved at sende dem til Grækenland og til, at strande og grænseovergange blev privatiseret og givet til personer fra myndighederne, der tjente penge på at føre folk over? Hvor længe skulle man læse rapporter fra Amnesty International om, at syriske flygtninge fik tæsk, indtil de sagde, at de ikke havde brug for asyl og blev tilbagesendt? Hvor længe skulle man være vidne til, at Tyrkiet angreb civile områder med tunge våben, og hundredvis blev dræbt og hundredtusindvis sendt på flugt. Det havde intet at gøre med, at PKK havde taget ansvar for at skyde to politibetjente, der var medansvarlige for bombeattentatet i juli 2015, hvor 32 unge mennesker blev dræbt. Hvor lang tid skulle, der gå? Var pengene bare en gave til præsident Erdoğan?

Formanden syntes, det var ufatteligt, at ministeren i den grad roste sig selv og regeringen, når man vidste, at den humanitære bistand var skåret ned i 2015 i forhold til 2014. Det, der muligvis ville blive givet i 2016, var fugle på taget, og den samlede udviklingsbistand var bombet 30 år tilbage. Danmark var nu den største modtager af dansk udviklingsbistand, fordi den blev brugt på asyludgifter. I stedet for at rose sig selv, kunne ministeren besvare spørgsmålet, som lød, hvad man havde tænkt sig at gøre for at presse EU til at udvise større ansvarlighed for de lande i Mellemøsten og Afrika, hvor der var potentielle og nuværende flygtningekriser. En af årsagerne til migration var jo, at man ikke hjalp tilstrækkeligt i nærområderne.

Udenrigsministeren sagde, at aftalen mellem EU og Tyrkiet var på til 3 mia. euro – eller 22,5 mia. kr. Ministeren syntes ikke, at det leverede var tilfredsstillende, og man måtte tage Tyrkiets menneskerettighedshåndtering op og finde ud af, hvad de gør for at håndtere egne grænser og alle flygtningene. Pengene blev givet for at støtte Tyrkiet i at huse en stor mængde syriske flygtninge, idet Tyrkiet formentlig er det land, der har modtaget aller flest syriske flygtninge. Tyrkiet havde længe klaret det for egne midler, indtil der så var lavet en aftale om, at EU skulle hjælpe med den økonomiske bistand, til gengæld for at Tyrkiet leverede noget andet. Ministeren var stærkt utilfreds med, at handlingsplanen ikke var implementeret, og det ville han påpege på rådsmødet.

Ministeren svarede formanden, at det var et faktum, at finansloven 2016 indeholdt en større finansiel ramme for humanitær bistand end nogen sinde før. Hvis man mente, at der havde været stort fald i det, man havde brugt på humanitær støtte i 2015, var det et endnu større løft nu. Faldet i den humanitære bistand fra 2014 til 2015 var mindre end løftet ind den humanitære ramme fra 2015 til 2016, som regeringen havde gennemført. Ministeren understregede, at Danmark fra rådsmødet for almindelige anliggender i Luxembourg i september 2015 havde bidraget til at lægge pres på andre EU-lande for, at de kunne yde noget mere. Fra dansk side havde man advaret om, at hvis man ikke gav mere bistand til nærområderne med det samme, ville krisen kun blive værre. En række lande havde da også øget bistanden, og Storbritannien havde taget initiativ til at afholde donor-konferencen i begyndelsen af februar 2016.

3. Eventuelt

Udenrigsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

4. Siden sidst

a) Orientering om sag ved EU-domstolen:

Sag C-441/14, Ajos A/S

EUU alm. del (141) – bilag 219 (notat om afgivelse af indlæg i sagen)

Udenrigsministeren: Afslutningsvis vil jeg gerne orientere udvalget om EU-Domstolens sag C-441/14, Ajos A/S, der er en præjudiciel sag forelagt af Højesteret i Danmark. Under en såkaldt præjudiciel forelæggelse kan en domstol i en medlemsstat stille spørgsmål til EU-Domstolen om fortolkningen af EU-retten. Mekanismen har til formål at give de nationale domstole mulighed for at sikre en ensartet fortolkning og anvendelse af EU-retten med bistand fra EU-Domstolen.

Sagen ved Højesteret angår et søgsmål fra en lønmodtager, som har rejst et krav om fratrædelsesgodtgørelse i medfør af § 2a i funktionærloven mod sin tidligere arbejdsgiver. Lønmodtageren argumenterer med henvisning til en dom fra EU-Domstolen (C-499/08, Ole Andersen), som fastslår, at det er aldersdiskrimination ikke at udbetale fratrædelsesgodtgørelse.

Højesteret forelagde på den baggrund den 22. september 2014 EU-Domstolen to præjudicielle spørgsmål om den nærmere rækkevidde af det såkaldte EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder set i lyset af danske regler på området. Europaudvalget blev orienteret om sagen i et notat af den 18. december 2014.

Sagen blev mundtligt forhandlet den 7. juli 2015 i Luxembourg, og generaladvokaten kom den 25. november 2015 med sit forslag til afgørelse i sagen.

I sit forslag til afgørelse afholder generaladvokaten sig fra en direkte stillingtagen til det principielle spørgsmål, som blev rejst af Højesteret – nemlig om det EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder kan anvendes som hjemmel til at pålægge en privat arbejdsgiver at betale en fratrædelsesgodtgørelse, selv om den private arbejdsgiver er fritaget herfor i henhold til national ret. Generaladvokaten foreslår i stedet en dom, der klart siger til Højesteret, at de danske regler skal fortolkes, så de er i overensstemmelse med beskæftigelsesdirektivet (direktiv 2000/78/EF).

15. Europaudvalgsmøde 14/1 2016

Jeg skal fremhæve, at EU-Domstolen ikke er bundet af forslaget fra generaladvokaten. Datoen for den endelige dom fra EU-Domstolen er endnu ikke fastlagt, men må forventes i foråret 2016.

Mødet sluttede kl. 16.44